

خشونتِ زیبایی VIOLENCE OF BEAUTY

Hoda Kashiha

هدی کاشیها

مدار موازی در فضای ۲+ (دهونک) با افتخار میزبان دومین نمایشگاه انفرادی هدی کاشیها با عنوان «خشونتِ زیبایی» است. این نمایشگاه از ۲۴ مرداد تا ۲۱ شهریور ۱۴۰۴ برگزار می‌شود و به‌طور خاص برای فضای دهونک طراحی شده است.

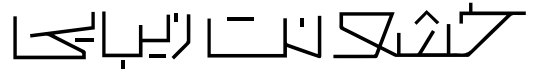
«خشونتِ زیبایی» نمایشگاه نقاشی به معنای مرسوم نیست بلکه چیدمانی‌ست که از قاب‌های نقاشی برای ساختن یک محیط بهره می‌گیرد. کاشیها خود می‌گوید این نمایشگاه دعوتی است به سوی زیبایی در معنایی عام و فراگیر، در زمانی که همه‌چیز شکننده و ناپایدار به نظر می‌رسد؛ درست همچون خودِ زیبایی. در این پروژه، کاشیها به دنبال گسترش تجربه‌های پیشین خود با نور و سایه است، تجربه‌هایی که در آثار گذشته‌اش نیز، هرچند به‌صورتی محدودتر، حضور داشتند. با چیدمان نقاشی‌ها بر سطح زمین و تابش نور مستقیم بر آن‌ها، این بازی نور و سایه به فرمی کامل‌تر و نظام‌مندتر بدل شده است. موتیف‌های تکرارشونده - پروانه‌ها، نوارهای افق یا طلوع خورشید، گل سرخی در دست، و دستی که خطی قرمز را دنبال می‌کند - در قالب خوشه‌ای از نقاشی‌ها مسیری بصری از ورودی تا انتهای سالن ایجاد می‌کنند.

هدی کاشیها (متولد ۱۳۶۵، تهران) در تهران زندگی و کار می‌کند. او کارشناسی نقاشی خود را در سال ۱۳۸۸ از دانشگاه تهران و کارشناسی ارشد هنرهای زیبا را در سال ۱۳۹۳ از دانشگاه بوستون دریافت کرده است. کاشیها با حرکت میان مشاهدات روزمره و تصویرسازی‌های صحنه‌پردازی‌شده، روایت‌هایی غیرخطی و طنزی خشک را با ارجاعاتی از مالویچ تا شبکه‌های اجتماعی در هم می‌تند. آثار او اغلب با طراحی دیجیتال آغاز می‌شوند و سپس لایه‌به‌لایه بر بوم ساخته می‌شوند. بدن - تکه‌تکه، کمیک و آسیب‌پذیر - در مرکز این ترکیب‌بندی‌ها قرار دارد، جایی که فیگوراسیون به انتزاع میل می‌کند و دوگانه‌های دیرپای جنسیتی از طریق ایربراش، استنسیل، و طراحی دیجیتال به چالش کشیده می‌شوند. کاشیها نمایشگاه‌های انفرادی متعددی داشته که از آن جمله می‌توان به «همزاد بین ما چون آویخته چشمانِ آینه در آونگ است» (گالری اپیسود، نیویورک، ۱۴۰۴)؛ «جهان دیگری در انتظار ماست» (گالری ناتالی اوبادیا، بروکسل، ۱۴۰۲)؛ «اینجا هست، اینجا نیستم» (گالری ناتالی اوبادیا، پاریس، ۱۴۰۱)؛ «اینجا هستم، اینجا نیستم» (در مرکز هنرهای معاصر پاسرل، برست، ۱۴۰۱)؛ و «در ستایش چشمک زدن» (مدار موازی، تهران، ۱۴۰۰) اشاره کرد. همچنین آثارش در نمایشگاه‌های گروهی همچون «صد سال» توسط گاگوسیان و جفری دیتش (میامی، ۱۴۰۱)؛ سیتی پرنس/سز (پاله دو توکیو، پاریس، ۱۳۹۷)؛ «وضعیت انسانی» (لس‌آنجلس، ۱۳۹۵) و همچنین در لندن، نیویورک، شانگهای، دبی و تورنتو به نمایش درآمده‌اند. او موفق به دریافت جوایز و رزیدنسی‌هایی چون MacDowell Colony Fellowship، کمک‌هزینه‌ی Joan Mitchell Foundation، جایزه‌ی Esther B. & Albert S. Kahn Career Entry Award، و همچنین شرکت در Residency Unlimited (۲۰۲۴) شده است. آثار او در مجموعه‌های عمومی و خصوصی در اروپا و ایالات متحده نگهداری می‌شوند.

PARALLEL CIRCUIT

VIOLENCE OF BEAUTY

Hoda Kashiha

Parallel Circuit at 2+ (Deh-Vanak) proudly announces "Violence of Beauty," a solo exhibition by Hoda Kashiha, her second solo presentation with Parallel Circuit. On view 15 August–12 September 2025, the presentation is conceived specifically for the Deh-Vanak space and centers on a floor-based display that reframes how the works are seen and navigated.

"Violence of Beauty" is not a painting exhibition in the conventional sense; rather, it is an installation that uses paintings to construct an environment. As Kashiha herself describes, the exhibition is an open invitation to beauty in its broadest sense, offered at a time when everything feels fragile and impermanent, much like beauty itself. In this project, Kashiha extends her previous explorations of light and shadow; experiments that had appeared, though more modestly, in her earlier works. By installing paintings directly on the floor and casting direct beams of light across them the interplay of light and shadow becomes more deliberate and systematized. Recurring motifs – butterflies, horizon lines or sunrises, a hand holding a rose, and a hand tracing a red line – appear in clusters of paintings that create a visual path from the entrance to the far end of the space.

Hoda Kashiha (b. 1986, Tehran) lives and works in Tehran. She received a BA in Painting from the University of Tehran (2009) and an MFA from Boston University (2014). Moving between everyday observation and staged imagery, Kashiha weaves non-linear narratives and dry humor with references that range from Malevich to social media. Works typically begin as digital sketches and are then built, layer by layer, on canvas. The body – fragmented, comic, vulnerable – anchors these compositions, where figuration drifts into abstraction and long-standing gender binaries are unsettled through airbrush, stencil, and tablet-based mark-making. Kashiha has presented solo exhibitions, "The Doubt Between Us Sways Like Hung Mirrored Eyes" (The Episode, New York, 2025); "Another World is Waiting For Us" (Galerie Nathalie Obadia, Brussels, 2023); "I am Here, I Am Not Here" (Galerie Nathalie Obadia, Paris, 2022); "I'm Here, I'm Not Here" (Passerelle Centre d'Art Contemporain, Brest, 2022); "In Appreciation of Blinking" (Parallel Circuit, Tehran, 2021), among others. Her work has appeared in group exhibitions including "100 Years", presented by Gagosian and Jeffrey Deitch (Miami, 2022); City Prince/sses at the Palais de Tokyo (Paris, 2019); "Human Condition" (Los Angeles, 2016); and presentations in London, New York, Shanghai, Dubai, and Toronto. She is the recipient of awards and residencies such as the MacDowell Colony Fellowship, the Joan Mitchell Foundation grant, the Esther B. & Albert S. Kahn Career Entry Award, and participated in Residency Unlimited (2024). Her works are held in public and private collections in Europe and the United States.

